

Lektion V

Lösungen zu den Übungen

Ü 5.2

1. birūḥu, 2. byelʿbsu, 3. (alle Personen möglich), 4. btākol, 5. bətnām, 6. btəsmaʿu, 7. byəfham, 8. mənzūr, 9. byekʿtbu, 10. byāxdu

Ü 5.3

1. dawāk (*dawa* دواء hat keine Femininendung und bekommt daher kein *-t-*), 2. sayyārətikon, 3. žāron, 4. bēta, 5. fṭūrkon, 6. bənto, 7. šantāyti, 8. ʿammon, 9. manšāfi, 10. rfīqta / rfīqəta

Ü 5.4

(vgl. S. 58–59 und 65–66)

Hier kann man Wörter und Pluralformen nachsehen:

[https://vicav.acdh.oeaw.ac.at/#map=\[biblMarkers..*.geo\]&3=\[textQuery,dictFrontPage_Damascus,DA_MASCUS%20DICTIONARY,open](https://vicav.acdh.oeaw.ac.at/#map=[biblMarkers..*.geo]&3=[textQuery,dictFrontPage_Damascus,DA_MASCUS%20DICTIONARY,open)

1. manāšef rəḥbīn (oder: rəḥbe)
2. sīnamāt ʿarabiyye*
3. trēnāt ṭwāl (oder: ṭawīle)
4. wlād smān
5. ġəraf kbīre / kbār
6. sallāt xfāf / xaffife
7. ʿutēlāt ždīde (ždād)*
8. sayyārāt rxīša (rxāš)
9. ḥammāmāt nḏīfe (nḏāf)
10. šūwar zġīre (zġār)

* ždād ist weniger üblich

Ü 5.5

Wie im Deutschen kann ein Satzglied, das man betonen möchte, vorgezogen werden. Daher gibt es bei der Wortstellung mehrere Möglichkeiten. Einige Beispiele:

1. lāʾ, mā bəlʿab šatranž maʿa ʾabi, bəlʿab maʿo šadde / bəlʿab šadde maʿo.
,Nein, ich spiele nicht Schach mit meinem Vater, sondern Karten.‘
lāʾ, maʿa ʾabi mā bəlʿab šatranž, bəlʿab šadde.
,Nein, mit *meinem Vater* spiele ich nicht Schach, sondern Karten.‘
lāʾ, maʿa ʾabi mā bəlʿab šatranž; bəlʿab šatranž maʿa ʾəmmi.
,Nein, nicht mit meinem Vater spiele ich Schach, sondern mit meiner Mutter.‘
2. lāʾ, mā bəsmaʿ ər-rādyo b-əs-sayyāra. bsūq hēk, bala rādio.
,Nein, ich höre kein Radio im Auto. Ich fahre so, ohne Radio.‘
lāʾ, mā bəsmaʿ ər-rādyo b-əs-sayyāra, bəsmaʿ ər-rādyo b-əl-maṭbax.
,Nein, ich höre kein Radio im Auto. Ich höre Radio in der Küche.‘
lāʾ, b-əs-sayyāra mā bəsmaʿ ər-rādyo, bass b-əl-maṭbax (bəsmaʿ ər-rādyo).
,Nein, im Auto höre ich kein Radio, aber in der Küche.‘
lāʾ, ər-rādyo mā bəsmaʿ -o b-əs-sayyāra bass / lāken b-əl-maṭbax.
,Nein, *Radio* höre ich nicht im Auto, sondern in der Küche.‘
lāʾ, ər-rādyo mā bəsmaʿ -o b-əs-sayyāra, bəsmaʿ əl-pōdkāstāt.
,Nein, *Radio* höre ich nicht im Auto, sondern Podcasts.‘

Ü 5.10

1. wēn bētkon?
2. wēn əl- 'akəl?
3. 'ano ktāb bəddak / bəddek?
4. ma ' mīn brūh 'a-l-madrāse?
5. mīn 'b-maktabo?
6. kīf 'ammak / 'ammek?
7. kam 'əxt 'andak / 'andek?
qaddēs 'andak / 'andek əxwāt?
8. mnēn rfiqtak / rfiqtek?
9. qaddēs lə-ḥsāb b-əl-maṭ'am?
10. la-wēn birūhu lə-wlād?

Ü 5.11

1. zanagīl / 'aḡniya, 2. ḡāliyīn / ḡālye, 3. nḥāf, 4. bəš'a, 5. qadīmīn / qədama, 6. tqāl, 7. wəsxīn / wəsxā, 8. kbār, 9. fāḍye, 10. b'ād

Ü 5.12

(vgl. S. 61–63 und *Blatt V – Wortschatz: Familie*)

1. bənt – bənt-on, 2. 'əxwāt, 3. ḥafāyed, 4. bənt 'axū-a la-mart-o ,die Nichte seiner Frau' oder: bənt 'əbn 'ḥmāy-o ,die Enkeltochter seines Schwiegervaters' = ,die Tochter seines Schwagers', 5. bənt 'əxt – bənt 'əxt-o, 6. ḥafīdet – ḥafīdt-on, 7. bənt xāl – bənt xāl-o – banāt xāl-o, 8. 'əb'n, 9. 'əb'n 'əxt, 10. 'əb'n 'amm, 11. ḥafīd, 12. ḥamāye – ḥamā-hon, 13. sətt – žədd-on, 14. kənnet – šəhr-on, 15. salāyef (Brüder des Ehemannes und deren Frauen) – 'əxwāt šabāb / 'axwe šabāb – 'əxwāt banāt, 16. xāl – mart xāl-o, 17. 'ammət – žōz 'ammət-on – šəhr-on (in die Familie eingeheirateter Mann), 18. bənt 'ḥmā-ha – žōz bənt 'ḥmā-ha

Ü 5.13

1. Alles ist gleichbedeutend und unmarkiert:

'a-lə-ftūr 'əmmi 'ala tūl btəšrab qahwe w btākol xəb'z w žəbne.
'əmmi 'ala tūl btəšrab qahwe w btākol xəb'z w žəbne 'a-lə-ftūr.
'əmmi btəšrab qahwe w btākol xəb'z w žəbne 'ala tūl 'a-lə-ftūr.
'əmmi btəšrab qahwe w btākol xəb'z w žəbne 'a-lə-ftūr 'ala tūl.

Hier ist 'ala tūl betont (*Immer trinkt meine Mutter Kaffee ...*):

'ala tūl 'əmmi btəšrab qahwe w btākol xəb'z w žəbne 'a-lə-ftūr.

2. 'abūki byəsmā 'l-'axbār kəll yōm marra š-šəb'ḥ w marra l-masa.

Wenn eine adverbiale Bestimmung vorausgeht, ist die Reihenfolge danach oft Verb–Subjekt:

kəll yōm marra š-šəb'ḥ w marra l-masa byəsmā ' 'abūki l-'axbār.

Es geht aber auch Subjekt–Verb:

kəll yōm marra š-šəb'ḥ w marra l-masa 'abūki byəsmā 'l-'axbār.

3. wlād-on kaslānīn w mā byəd'rsu mnīh.
4. xālak byākol 'ktīr bass mālo smīn.
5. əl-maṭ'am hāda malān w mā fī tāwlāt fāḍye
6. byəl'ab šatranž ktīr mnīh b-əl-'āde (??)
7. ma ' mīn bətrūhu 'a-s-sīnama kəll marra?
8. huwwe mn ən-Nəmsa bass mā byā' ref 'almāni mnōb.
9. mā-fi 'anda 'ammāt bass 'anda ktīr xālāt.
10. Hāni mā byəktob 'arabi mnīh 'ktīr, bass byəfham ktīr.

Ü 5.14

1. Die Zeitangabe steht oft voran. Dies ist die normale, unmarkierte Wortstellung (wie auf Deutsch). Wenn die Zeitangabe nachgestellt ist, scheint sie etwas betont zu sein.

ba'd əš-šəgəl brūh 'a-l-bēt w bəl'ab tābe ma'a lə-wlād / ma'a l-'atfāl.

brūh 'a-l-bēt w bəl'ab tābe ma'a lə-wlād / ma'a l-'atfāl ba'd əš-šəgəl.

Auch möglich:

brūh 'a-l-bēt ba'd əš-šəgəl w bəl'ab tābe ma'a lə-wlād / ma'a l-'atfāl

2. Beides gleichbedeutend, beides unmarkiert:

əl-'ətle l-'əsbū'iyye b-Sūriya hiyye yōm əž-žəm'a.

b-Sūriya əl-'ətle l-'əsbū'iyye hiyye yōm əž-žəm'a.

Das „Thema“ des Satzes (worüber man eine Aussage machen will) kann vorgezogen werden (,Freitags ist der wöchentliche Feiertag in Syrien‘):

yōm əž-žəm'a hiyye əl-'ətle l-'əsbū'iyye b-Sūriya.

3. ma'ak manšafe ndīfe?
4. əl-akl əb-hal-maṭ'am ʔrxīš bass mālo (māno) mnīh (tayyeb / zarīf)
5. mīn əl-bənt ən-naḥīfe yalli* ('əlli) hnīk? – hayy bənt 'ammti Zēnab.
mīn-a hayy əl-bənt ən-naḥīfe yalli hnīk?

* Wenn eine Ortsangabe oder eine Präpositionalphrase als Attribut zu einem Nomen tritt, muss davor die Relativpartikel stehen:

əz-zalame yalli 'a-z-zāwye ,der Mann an der Ecke‘

əl-'aḡlāṭ yalli b-mawḏū'-ek ,die Fehler in deinem Aufsatz‘

əṭ-ṭāwlāt yalli baṛra ,die Tische draußen‘

7. haṭ-ṭāwle fādye (šī)? – lā' mū fādye (māla / māna fādye).
8. kam sā'a (fī) 'and-kon drūs kəll yōm? (fī) 'an-na xamʔs sā'āt bass. w ba'd əd-darʔs mən rūh (mərrūh) 'a-l-qahwe w mnəšrab šāy 'aw na'na' 'aw babūnaž.
9. šū šəḡl-on? hənne mdarrsīn b-əl-madrāse lə-ždīde b-ḥārət-na.
10. b-əl-'āde ('ādatan) brūh nām bakkīr.